

"Les riqueses tenen una capacitat tal de convertir-nos en "esclaus""

Dv, 25/05/2018 per Papa Francesc

[Les homilies del papa Francesc](#)

La injustícia d'explotar el treball és un pecat mortal

Dedicant la missa del matí a la Casa de Santa Marta al "noble poble xinès", que avui celebra la Mare de Déu de Sheshan, Maria Auxiliadora dels cristians, Francesc exhorta a distanciar-se de les riqueses que sedueixen i esclavitzen.

Prendre distància de les riqueses, perquè han estat ofertes per Déu per donar-les als altres. Aquest és el significat de les paraules del Papa a la missa del matí a la Casa Santa Marta, en la memòria d'avui de Maria Auxiliadora, Francesc dedica al "noble poble xinès" avui - recorda de fet - a Xangai es celebra la festa de la Mare de Déu de Sheshan, Maria Auxiliadora.

La pobresa és el centre de l'evangeli

Seguint un punt de la primera lectura de la carta de Jaume, que mostra com els jornals escatimats als treballadors clamen al cel i els clams han arribat a les orelles del Senyor, el Pontífex repeteix el que va dir l'apòstol als rics, no utilitzant "paraules a mitges", sinó dient les coses " amb força ". De fet, evoca riqueses "passatgeres". I, recorda el Papa, Jesús encara ho havia dit més fort:

"Ai de vosaltres rics", en la primera invectiva després de les Benaurances en la versió de Lluc. "Ai de vosaltres rics!". Si avui algú va fes un sermó així, als diaris, al dia següent: "Aquest sacerdot és comunista". Però la pobresa és el centre de l'evangeli. La predicació de la pobresa està en el centre de la predicació de Jesús: "Feliços els pobres" és la primera de les Benaurances: I la targeta d'identitat, la targeta d'identitat amb la que es presenta Jesús quan ell torna al seu poble, a Natzaret, en la sinagoga, és: "L'Esperit reposa sobre meu, he estat enviat a anunciar l'Evangeli, la Bona Nova, als pobres, el joiós anunci als pobres". Però sempre en la història hem tingut aquesta debilitat d'intentar treure aquesta predica sobre la pobresa creient que és una cosa social i política. No! És l'evangeli pur, és Evangeli pur.

Estimar Déu amb tot el cor

Francesc ens insta a reflexionar el perquè d'una "prèdica així de contundent". La raó rau en el fet que "les riqueses són una idolatria", són capaces d'una "seducció". Jesús mateix, explica el Pontífex, diu que "no es pot servir dos senyors: o tu serveixes Déu o tu serveixes la riquesa", per tant dona " 'categoria de senyor' a les riqueses, és a dir - hi afegeix - la riquesa "t'agafa i no et deixa i va contra el primer manament", estimar Déu amb tot el cor. El Pontífex observa després que les riqueses van també "contra el segon manament perquè destrueixen la relació harmoniosa entre nosaltres homes", "arruïnen la vida", "arruïnen l'ànima". El Papa recorda la paràbola del ric, que pensa en "bona vida", en festes, en vestits luxosos, - i en el pobre Llätzer, " que no tenia res". Les riqueses - reitera - "ens allunyem de l'harmonia amb els germans, de l'amor al proïsme, ens fan egoistes. Jaume reclama els salaris dels jornalers que han segat en les terres dels rics i als que no se'ls ha pagat: algú, -diu Francesc- podrà confondre l'apòstol Jaume amb un "sindicalista".

No obstant això, assegura el Pontífex, és l'apòstol "que parla sota la inspiració de l'Esperit Sant". Sembla, fa notar, una cosa d'avui:

Fins i tot aquí, a Itàlia, per salvar els grans capitals es deixa a la gent sense feina. Va contra el segon manament i qui fa això: "Ai de vosaltres". No jo, Jesús. Ai de vosaltres que exploteu a la gent, que exploteu el treball, que pagueu en negre, que no pagueu la seguretat social per la jubilació, que no doneu vacances. Ai de vosaltres! Fer "descomptes", fer estafes sobre el que s'ha de pagar, sobre el jornal, és pecat, és pecat. "No, pare, vaig a missa tots els diumenges i vaig a aquesta associació catòlica i soc molt catòlic i faig la novena d'allò ...". Però tu no pagues? Aquesta injustícia és pecat mortal. No estàs en gràcia de Déu. No ho dic jo, ho diu Jesús, ho diu l'apòstol Jaume. Per això les riqueses t'allunyen del segon manament, de l'amor al proïsme.

Fer pregària i penitència pels rics

Les riqueses, doncs, tenen una capacitat tal de convertir-nos en "esclaus". Heus aquí perquè, Francesc ens exhorta a "fer una mica de pregària i una mica més de penitència", no pels pobres sinó pels rics:

No ets lliure davant les riqueses. Tu per ser lliure davant les riqueses te n'has de distanciar i pregar al Senyor. Si el Senyor t'ha donat riqueses, és per donar-les als altres, per fer en el seu nom moltes coses bones per als altres. Però les riqueses tenen aquesta capacitat de seduir-nos i en aquesta seducció caiem, som esclaus de les riqueses.

Traducció de Pere Prat Serra